

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobce: M.Š.,* narozený ... , bytem ..., *zastoupený: JUDr. Libor Čihák,* advokát se sídlem T. G. Masaryka 57, 360 01 Karlovy Vary, *proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,* se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 26.10.2017, proti rozhodnutí žalované ze dne 28.8.2017 č.j. 44000/002736/17/4409101/010/Vor o nemocenské pojištění,

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

*Včasnou žalobou ze dne 26.10.2017, k níž byla připojena kopie napadeného a předcházejícího rozhodnutí, se žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 28.8.2017 č.j. 44000/002736/17/4409101/010/Vor, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno ve smyslu ustanovení § 90 odst. 5 věty první zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen **správní řád**), odvoláním napadené rozhodnutí Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Karlovy Vary ze dne 3.7.2017 č.j. 44003/026794/17/110/TES, zn. NP/PD/222/2017/PD-3, kterým bylo rozhodnuto, že žalobci náleží výplata nemocenského po uplynutí podpůrní doby ode dne 12.6.2017 do 30.6.2017 včetně. V odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 28.8.2017 byl popsán skutkový stav věci, kdy OSSZ Karlovy Vary vydala dne 3.7.2017 rozhodnutí č.j. 44003/026794/17/110/*

TES, podle něhož žalobci náleží nemocenského po uplynutí podpůrcí doby ode dne 12. do 30.6.2017 včetně, přičemž vycházela z posudku lékaře oddělení lékařské posudkové služby OSSZ Sokolov vydaného dne 27.6.2017, dle něhož se jedná o pojištěnce, u kterého lze ve smyslu § 27 zákona č. 187/2006 Sb., *o nemocenském pojištění*, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **zákon**), v krátké době od uplynutí podpůrcí doby očekávat opětovné nabytí pracovní schopnosti, a to i k jiné než dosavadní pojištěné činnosti, čímž byly splněny podmínky pro prodloužení výplaty nemocenského po uplynutí podpůrcí doby. Ve včasné odvolání se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí ze dne 3.7.2017 z důvodu vad řízení, nepřezkoumatelnosti, nezákonnosti a v rozporu s právními předpisy, protože dle něho dočasná pracovní neschopnost byla údajně ukončena na základě příkazu lékaře orgánu sociálního zabezpečení, který tak dle jeho názoru nepostupoval dle ust. § 66 zákona a navrhl provedení důkazu lékařskou zprávou jeho ošetřujícího lékaře. Dále bylo uvedeno, že OSSZ rozhodla o výplatě nemocenského po uplynutí podpůrcí doby žalobce k jeho žádosti v souladu s § 27 zákona od 12. do 30.6.2017. Také bylo uvedeno, že o prodloužení výplaty nemocenského po uplynutí podpůrcí doby lze žádat i opakovaně, pokud dočasná pracovní neschopnost stále trvá, avšak z dostupných evidencí žalovaná zjistila, že dočasná pracovní neschopnost žalobce byla ukončena dnem 30.6.2017, a proto by další žádost o prodloužení výplaty nemocenského po uplynutí podpůrcí doby byla již právně nepřípustná. K námitkám žalobce bylo uvedeno, že jeho dočasná pracovní neschopnost č. C1076267 byla ukončena ošetřujícím lékařem a pokud s tím žalobce nesouhlasil, měl postupovat ve smyslu poučení uvedeném na 5. dílu rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti a do tří pracovních dnů od ukončení dočasné pracovní neschopnosti podat návrh na jeho přezkoumání ošetřujícímu lékaři, který rozhodnutí vydal. Závěrem bylo připomenuto, že rozhodnutí o výplatě nemocenského po uplynutí podpůrcí doby se opírá o vyjádření lékaře orgánu nemocenského pojištění a na jeho základě bylo OSSZ Karlovy Vary rozhodnuto.

Předcházejícím rozhodnutím OSSZ Karlovy Vary ze dne 3.7.2017 bylo dle § 84 odst. 2 písm. a) bodu 4 zákona rozhodnuto o žádosti žalobce doručené dne 20.6.2017 tak, že mu náleží výplata nemocenského po uplynutí podpůrcí doby ode dne 12.6.2017 do 30.6.2017 včetně, při splnění zákonných podmínek, kdy z odůvodnění tohoto rozhodnutí vyplývá, že se jednalo o třetí písemnou žádost po uplynutí podpůrcí doby dnem 11.6.2017 při jeho dočasné pracovní neschopnosti ode dne 30.11.2015, když po posouzení jeho zdravotního stavu oddělením lékařské posudkové služby OSSZ Sokolov ze dne 27.6.2017 jde o pojištěnce, u kterého lze ve smyslu § 27 zákona v krátké době od uplynutí podpůrcí doby očekávat opětovné nabytí pracovní schopnosti, a to i k jiné než dosavadní pojištěné činnosti, čímž byla naplněna zákonná kritéria pro výplatu výplata nemocenského po uplynutí podpůrcí doby při jeho dočasné pracovní neschopnosti.

V rozsáhlé žalobě namítal žalobce vůči napadenému rozhodnutí zejména:

- nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí pro pominutí skutkových zjištění, pro nevypořádání se s jeho námitkami v odvolání, ani nebyly provedeny jím navržené důkazní prostředky;
- skutečnost, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nemá oporu ve spisu, když odkázal na jakýsi záznam o jednání ze dne 27.6.2017;
- podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mělo za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé pro porušení § 27 i § 59 odst. 1 zákona;
- podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem (porušení § 3 správního řádu), mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé kvůli tomu, že byl dán pokyn jeho ošetřujícímu lékaři k ukončení dočasné pracovní neschopnosti a kvůli tomu zamítavé stanovisko k poskytnutí nemocenského;

- nedostatečné zjištění zdravotního stavu žalobce.

Dále byl popsán zdravotní stav žalobce, který od úrazu pravé nohy dne 14.8.2014 je velmi neuspokojivý s trvalými následky s výraznou limitací v každodenním životě a připomenuto, že u zdejšího soudu je vedeno pod sp. zn. 16Ad 77/2017 řízení, protože žalovaný správní orgán zamítl jeho žádost o invalidní důchod. Rovněž bylo uvedeno, že dočasná pracovní neschopnost mu byla ošetřujícím lékařem ukončena ke dni 30.6.2017 a to na základě příkazu žalované, proti ukončení dočasné pracovní neschopnosti podal dne 30.6.2017 v zákonné lhůtě návrh na přezkum tohoto rozhodnutí, který však nebyl ke dni podání této žaloby vyřízen. Závěrem žalobce požadoval, aby po provedeném řízení bylo rozhodnutí žalovaného ze dne 3.7.2017 i předcházející rozhodnutí ze dne 28.8.2017 zrušeno a věc vrácena žalované k dalšímu řízení, zároveň byla požadována náhrada nákladů řízení bez specifikace.

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 30.11.2017 závěrem navrhla zamítnutí žaloby a odkázala na skutečnosti uvedené v napadeném rozhodnutí a dále uvedla mimo jiné, že žalobce byl uznán dočasně práce neschopným od 30.11.2015 do 30.6.2017 a obecná podpůrčí doba (380dnů) pro výplatu nemocenského podle § 26 zákona uplynula dne 13.12.2016 a k jeho žádosti byla rozhodnutím OSSZ Karlovy Vary ze dne 31.1.2017 přiznána výplata nemocenského po uplynutí podpůrčí doby na období od 14. 12. 2016 do 13. 3. 2017 a poté rozhodnutím ze dne 27.4.2017 na období od 14.3.2017 do 11.6.2017 vždy po posouzení jeho zdravotního stavu lékařskou posudkovou službou OSSZ Sokolov, stejně bylo postupováno i na základě podané třetí žádosti dne 20.6.2017, kdy byla přiznána výplata nemocenského na období od 12.6. do 30.6.2017, tj. až do ukončení dočasné pracovní neschopnosti jeho ošetřujícím lékařem MUDr. J. D., kdy závěr lékaře OSSZ Sokolov pro účely řízení o výplatě nemocenského po uplynutí podpůrčí doby tak plně korespondoval s rozhodnutím ošetřujícího lékaře o ukončení dočasné pracovní neschopnosti. Poukázáno bylo na to, že ošetřující lékař rozhoduje o ukončení dočasné pracovní neschopnosti s odkazem na §143 i § 59 odst. 1 zákona, když přezkum rozhodnutí o ukončení dočasné pracovní neschopnosti ošetřujícím lékařem je samostatným řízením, které provádí příslušný krajský úřad na základě zákona č. 373/2011 Sb., *o specifických zdravotních službách* (v dalším také § 49 tohoto zákona). Orgány nemocenského pojištění tak nemají na průběh a výsledek tohoto řízení žádný vliv a není tudíž ani možné soudu zaslat spisový materiál tohoto řízení. V případě, že by ze strany příslušného krajského úřadu došlo ke kladnému vyřízení tohoto návrhu, tj. zrušení rozhodnutí o ukončení dočasné pracovní neschopnosti příslušným krajským úřadem, může žalobce u ČSSZ, pracoviště Plzeň, popř. u OSSZ Karlovy Vary uplatnit žádost o obnovu řízení ve věci žádosti o výplatu nemocenského po uplynutí podpůrčí doby, neboť pro takový postup by byly splněny podmínky uvedené v § 100 odst. 1 správního řádu.

Žádnou z námitek žalobce žalovaná neuznala důvodnou, protože v jeho případě obecná podpůrčí doba pro výplatu nemocenského podle § 26 zákona uplynula dne 13.12.2016, na základě dvou předchozích žádostí o výplatu nemocenského po uplynutí podpůrčí doby (a posouzení jeho zdravotního stavu lékařem lékařské posudkové služby OSSZ Sokolov) mu bylo nemocenské přiznáno až do dne 11.6.2017, přičemž jeho dočasná pracovní neschopnost byla ukončena ke dni 30.6.2017, bylo zcela odůvodněné, že na základě v pořadí třetí žádosti se posuzování zdravotního stavu a následné rozhodování ve správním řízení vztahovalo pouze k období od 12.6.2017 do 30.6.2017. V souladu s § 23 zákona po tomto datu již nebylo možné nemocenské po uplynutí podpůrčí doby přiznat, jelikož nebyla splněna základní podmínka pro to, aby nemocenské mohlo být vůbec poskytováno, a tou je trvání dočasné pracovní neschopnosti. Uvedené pak koresponduje např. i s § 158 písm. c) zákona,

dle kterého jsou ze soudního přezkumu vyloučena rozhodnutí o odnětí nemocenského z důvodu ukončení dočasné pracovní neschopnosti.

Ze zasláního správního spisu vedeného žalovanou v této věci vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 28.8.2017 bylo žalobci doručeno prostřednictvím dne 4.9.2017 a také, že skutečnosti uvedené v napadeném rozhodnutí i ve vyjádření žalované odpovídají obsahu spisu. Ze založeného Výpisu ze Záznamu o jednání OSSZ Sokolov vyplývá, jednání proběhlo dne 27.6.2017 na místně a věcně příslušné OSSZ a posuzovaný, tj. žalobce, byl účasten jednání /totožnost ověřena dle OP/ a jeho zdravotní stav odůvodňuje uvedený předpoklad opětovného nabytí pracovní schopnosti ode dne 1.7.2017 (platnost od 12.6 do 30.6.2017).

V podání ze dne 19.12.2017 žalobce sdělil, že souhlasí s tím, aby soud rozhodl ve věci bez jednání, specifikoval požadovanou náhradu nákladů řízení a v dalším podání ze dne 5.1.2018 v reakci na vyjádření žalované setrval na svých názorech vyjádřených již v žalobě a mimo jiné poukázal na skutečnost, že žalovaná se navrženými důkazními prostředky vůbec nezabývala, ani v napadeném rozhodnutí nijak nevyložila, z jakých důvodů je neprovedla.

Žalovaná následně dne 19.1.2018 sdělila, že souhlasí s tím, aby soud rozhodl o věci samé bez jednání a následně dne 26.1.2018 zdůraznila, že právní úprava obsažená v § 23, § 26 a § 27 zákona o nemocenském pojištění při splnění zákonných podmínek nepřipouští jiné řešení, než které orgány nemocenského pojištění v rámci svých rozhodnutí přijaly. Závěr uvedený v předchozí větě je obsažen i v odůvodnění rozhodnutí, a to i přesto, že podle § 68 odst. 4 správního řádu není třeba rozhodnutí odůvodnit, jestliže správní orgán prvního stupně účastníku řízení v plném rozsahu vyhoví a podle § 93 odst. 1 citovaného zákona lze uvedené ustanovení obdobně použít i pro řízení o odvolání.

*Poté dne 29.1.2018 obdržel soud sdělení žalobce, kdy navrhl, aby byl proveden důkaz – posouzení zdravotního stavu v době, kdy žalovaná vydala napadené rozhodnutí, posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **MPSV**), jež byl soudem zadán v řízení vedeném pod sp. zn. 16Ad 77/2018, připojena byla i lékařská zpráva ze dne 17.1.2018.*

Z úřední činnosti je soudu známo, že pravomocným rozsudkem ze dne 15.2.2018 č.j. 16Ad 77/2017-50 bylo rozhodnutí žalované ČSSZ se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, ze dne 23.6.2017 zrušeno a věc vrácena žalované k dalšímu řízení, neboť posudkem Posudkové komise MPSV ze dne 30.1.2018 byl k datu vydání napadeného rozhodnutí (tj. 23.6.2017) žalobce uznán invalidním pro invaliditu prvního stupně s datem vzniku 29.5.2017 následkem úrazu ze dne 13.8.2014, když míra poklesu pracovní schopnosti činila celkem 40%.

Soud v této věci rozhodl podle § 51 odst. 1 s.ř.s. bez nařízení jednání, když s tímto postupem souhlasili žalobce i žalovaný.

*Podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen **s.ř.s.**), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen **správní orgán**). Dle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *stav ke dni 28.8.2017*. Ve věcech nemocenského pojištění*

rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Dle § 23 zákona nárok na nemocenské má pojištěnec, který byl uznán dočasně práce neschopným nebo kterému byla nařízena karanténa podle zvláštního právního předpisu, trvá-li dočasná pracovní neschopnost nebo nařízená karanténa déle než 14 kalendářních dní a v období od 1. ledna 2012 do 31. prosince 2013 déle než 21 kalendářních dní.

V § 26 odst. 1 zákona je stanoveno, že podpůrčí doba u nemocenského začíná 15. kalendářním dnem trvání dočasné pracovní neschopnosti nebo 15. kalendářním dnem nařízené karantény a končí dnem, jímž končí dočasná pracovní neschopnost nebo nařízená karanténa, pokud nárok na nemocenské trvá až do tohoto dne; podpůrčí doba však trvá nejdéle 380 kalendářních dnů ode dne vzniku dočasné pracovní neschopnosti nebo nařízení karantény, pokud se dále nestanoví jinak. V období od 1. ledna 2012 do 31. prosince 2013 podpůrčí doba začíná 22. kalendářním dnem trvání dočasné pracovní neschopnosti nebo 22. kalendářním dnem nařízené karantény.

Podle § 27 zákona po uplynutí podpůrčí doby stanovené podle § 26 se nemocenské vyplácí na základě žádosti pojištěnce po dobu stanovenou v rozhodnutí orgánu nemocenského pojištění podle vyjádření lékaře orgánu nemocenského pojištění, který vyplácí nemocenské, pokud lze očekávat, že pojištěnec v krátké době, nejdéle však v době 350 kalendářních dnů od uplynutí podpůrčí doby stanovené podle § 26, nabude pracovní schopnost, a to i k jiné než dosavadní pojištěné činnosti; takto lze postupovat i opakovaně, přičemž při jednotlivém prodloužení výplaty nemocenského nesmí být doba tohoto prodloužení delší než 3 měsíce. Nemocenské lze podle věty první vyplácet celkem nejdéle po dobu 350 kalendářních dnů od uplynutí podpůrčí doby stanovené podle § 26.

V této věci se žalobce podanou žalobou domáhal zrušení napadeného i jemu přecházejícího rozhodnutí z důvodů v ní uvedených. Soud pak na základě všech shora zjištěných skutečností dospěl k závěru, že *žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 28.8.2017 není důvodná* s ohledem na níže uvedené, neboť žádný ze žalobních bodů neshledal důvodným. Žalovaná postupovala v souladu s § 2 odst. 1-4 správního řádu, když se řídila příslušnými ustanoveními zákona i dalších předpisů vztahujících se k této věci; rovněž postupovala v souladu s § 3 správního řádu, jelikož zjistila stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a ani soud neshledal, že by napadené rozhodnutí bylo nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů; odůvodnění napadeného rozhodnutí je sice stručné, ale je z něho zcela zřejmý postup žalované a hlavně důvody, pro které rozhodla o zamítnutí odvolání žalobce proti rozhodnutí OSSZ Karlovy Vary ze dne 3.7.2017. Ač je žalobce přesvědčen o tom, že dostatečně prokázal svá tvrzení a jeho žalobě by mělo být vyhověno, soud toto jeho přesvědčení nesdílí.

Předně dle názoru soudu žalobce neprokázal, že by žalovaná postupovala v rozporu se zákonem a poškodila jej tak na jeho právech. Zákon o nemocenském pojištění dočasnou pracovní neschopnost řadí mezi sociální události, s nimiž spojuje vznik nároku na dávku, a proto trvá-li dočasná pracovní neschopnost déle než 14 dní, vzniká pojištěnci nárok na nemocenské (§ 23 zákona), které je vypláceno po tzv. podpůrčí dobu, která končí dnem, jímž končí dočasná pracovní neschopnost, nejpozději 380 den po jejím vzniku, přičemž při splnění zákonných podmínek i po jejím uplynutí (§ 27 zákona). Rozhodující v této věci je totiž skutečnost, že dnem 30.6.2017 byla ošetřujícím lékařem ukončena pracovní neschopnost žalobce trvající od 30.11.2015, čímž došlo k zániku nároku na nemocenské, a proto nemohlo

být rozhodnuto, že žalobci i po tomto datu, tj. po 30.6.2017, náleží nemocenské po uplynutí další podpůrčí doby. O tohoto data již nebyla splněna základní podmínka pro to, aby nemocenské mohlo být dále vůbec poskytováno, což je trvání dočasné pracovní neschopnosti. Je-li rozhodnuto o ukončení dočasné pracovní neschopnosti, ztrácí pojištěnec ex lege nárok na nemocenské.

Soud neshledal pochybení v postupu žalované, která při vydání napadeného rozhodnutí ze dne 28.8.2017 zohlednila obsah veškerých zjištěných materiálů a jejich obsah uvedla v odůvodnění tohoto rozhodnutí. Obsah žaloby i vyjádření žalobce v této věci svědčí o tom, že dohromady spojuje řízení, která se posuzují dle rozdílných právních předpisů (ukončení dočasné pracovní neschopnosti a rozhodnutí o výplatě nemocenského po uplynutí podpůrčí doby jsou odlišná řízení, stejně tak i řízení o přiznání invalidního důchodu), jak ostatně uvedla i žalovaná ve svém vyjádření ze dne 30.11.2017, na které soud pro stručnost odkazuje, jelikož je znám všem účastníkům řízení. Také soud podotýká, že žalobcem zpochybňovaný Výpis ze Záznamu o jednání OSSZ Sokolov je skutečně pouhý výpis týkající se posouzení zdravotního stavu pojištěnce v řízení o výplatu nemocenského po uplynutí podpůrčí doby, který plně postačuje pro rozhodnutí příslušné OSSZ o podané žádosti, jelikož obsahuje skutečnosti o zdravotním stavu pojištěnce potřebné pro rozhodnutí. Navíc z předmětného Výpisu vyplývá, že jednání proběhlo dne 27.6.2017 na místně a věcně příslušné OSSZ Sokolov a žalobce byl účasten jednání, přičemž bylo uvedeno, že jeho zdravotní stav odůvodňuje uvedený předpoklad opětovného nabytí pracovní schopnosti ode dne 1.7.2017 (platnost od 12.6 do 30.6.2017).

Zdejší soud ještě podotýká, že v rámci přezkumného soudního řízení zjišťuje, zda bylo žalovaným správním orgánem postupováno v souladu se zákonem a při tom nedošlo ke zkrácení práv žalobce. V této věci návrh žalobce na doplnění dokazování posouzením jeho zdravotního stavu Posudkovou komisí MPSV považuje soud za nadbytečný, neboť pro posouzení této věci je rozhodující skutečností ukončení dočasné pracovní neschopnosti žalobce jeho ošetřujícím lékařem dnem 30.6.2017, což bylo plně v kompetenci tohoto lékaře. Žalobce byl ve vyjádření žalované ze dne 30.11.2017 i informován o dalším postupu, pokud by došlo ke zrušení rozhodnutí o ukončení dočasné pracovní schopnosti (žádost o obnovu řízení).

Krajský soud v Plzni ze shora uvedených důvodů proto *žalobě žalobce nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.*, ve kterém je uvedeno, že soud zamítne žalobu, není-li důvodná (*výrok I. rozsudku*), jelikož neshledal žádný žalobní bod důvodný a ani neshledal důvod ke zrušení napadeného rozhodnutí, jelikož se jedná o srozumitelné a přezkoumatelné rozhodnutí žalované, které bylo vydáno oprávněným orgánem dle příslušného zákona a v jeho rámci za použití správního řádu, tudíž se v žádném případě nejedná o nezákonné rozhodnutí. *Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 28.8.2017 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu*, když žalobce neprokázal jím tvrzené pochybení žalované, proto nevyhověl požadovanému zrušení napadeného i předcházejícího rozhodnutí s ohledem na všechny zjištěné rozhodné skutečnosti i přes žalobcem opakovaně vyjádřené přesvědčení o oprávněnosti jeho názoru. Žalovaná proto nepochybila, když odvolání žalobce zamítla a dostatečným způsobem se s ním vypořádala v napadeném rozhodnutí, přičemž odůvodnění rozhodnutí, byť stručné, je dostatečně srozumitelné, neboť netrvá-li pracovní neschopnost, nelze prodloužit výplatu nemocenských dávek, jelikož odpadl důvod pro jejich výplatu.

Žalobce ve věci neměl úspěch a žalovaný správní orgán nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na

náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (*výrok II. rozsudku*).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).
Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a nepřípustnost kasační stížnosti je uvedena v § 104 s.ř.s.

V Plzni dne 31. října 2018

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně